

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRA VENNEMØDERNE

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 552.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947078677632/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fra Vennemoderne

saa at den kan voxe i Guds og Vorherres Jesu Christi Naade og Kundskab og opleve Herrens Tilkommelse, og dersom det, som vi maae synes, er dertil nødvendigt, at vi idetmindste endnu længe maae leve i god Fred og Forstaaelse med den danske Folkekirke, med hvilken vi har Tungemaal tilfælles, da vil Han, som allerede ved Troesfriheden og ved Sognebaandets Løsning har ført os langt videre fremad til christelig Frihed end det rimelig kunde formodes, fremdeles sørge derfor, saa at vi godt tør haabe, han ogsaa vil bortrydde alle de Hindringer, som endnu kan være tilstede, og hvad enten det saa skal være eller ikke, vil han dog umiskjendelig være med den lille Danske Frimenighed alle Dage indtil Verdens Ende!

Under Forhandlingen som fulgte paa denne Tale tog Grundtvig atter Ordet og ytrede:

Vi hørte nys et Ord fra Frimenigheden og den frie Kirke i Ryslinge i Fyen, og det skal siges i denne Forsamling, at det er det største Vidnesbyrd igjennem mange Aarhundreder paa, at Troen i sin Frihed endnu er den gamle Guds-Kraft, den Guds-Kraft, som giver sig tilkjende først og sidst i Kjærlighed. Ja, det er vistnok længe siden at der er bygget et Hus til Guds-Ordet og til Folket af dem som troer og som følger Ordet; det er længe siden, siger jeg, at dette er skeet, hvor det var saa kjendeligt, at Kjærlighed byggede dette Hus, hvor det er saa glædeligt at see en Mængde forsamlede i Vorherres Jesu Christi Navn, og hvor jeg er vis paa, at Bekjendelsen og Forkyndelsen og Lovsangen har den Tone, som der for Guds Engle er mere Glæde over, end over de Toner, der lyder i alle vore Kirker. Det er jo bedrøveligt nok, at dette er langt fra at erkjendes af dem, som har Forsædet og Styrelsen i vor Folkekirke, og det var netop det, der stod mig for Øie, og maatte staae mig saa, da jeg idag sagde, at der er begyndt en Prøvelse for Herrens Frimenighed i Landet, som synes at være i Tiltagende. Ja, det var nødvendigt, og det var vor gamle Ven og Medtjener Birke-dals Nærværelse blandt os, som stillede mig det klart for Øie, og det skal derfor ogsaa nu siges hvad vi som Christne maa tænke om dette. Det er jo klart, mener jeg, at det samme gjælder her som altid hos Christne: giv Keiseren hvad Keiserens er, og Gud hvad Guds er. Det er Keiserens Sag, det er den